

03/06/2024

Χειροτονία Πρεσβυτέρου στο πανηγυρίζον παρεκκλήσι της Αγίας Φωτεινής στην Κόρινθο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Με εκκλησιαστική λαμπρότητα πανηγύρισε κατά το διήμερο 1η και 2α Ιουνίου 2024 το ιστορικό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο της [Αγίας Φωτεινής](#) της Σαμαρείτιδος στην [Κόρινθο](#). Το Σάββατο, 1 Ιουνίου 2024, τελέστηκε ο Μέγας Αρχιερατικός πανηγυρικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Θεοφιλεστάτου Πρωτοσυγκέλλου της [Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου](#) Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου, πλαισιωμένου από Ιερείς της πόλεως της [Κορίνθου](#).

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών **κ. Αγάπιος** με αφορμή την «μνήμη» της Αγίας Μεγαλομάρτυρος και Ισαποστόλου Φωτεινής της Σαμαρείτιδος ομιλήσας αναφέρθηκε στην προσωπικότητα της εορταζομένης Αγίας τονίζοντας το χαρακτηριστικό Αυτής, ότι δεν περιγράφεται Αυτή μόνο στο Συναξάριον αλλά, τουλάχιστον η κλήση Της και η μεταστροφή Της, μαρτυρείται υπό του Ευαγγελιστού Ιωάννου στο Δ' Ευαγγέλιον.

Ο Ιησούς, Φως του κόσμου, δεν είναι μόνο το φως που λάμπει μέσα στα σκότη και στα ερέβη της νύκτας. Φως του κόσμου Αυτός είναι προ πάντων «ο νοητός ήλιος της δικαιοσύνης» που λάμπει καταμεσήμερα. Μεσημβρινός ήλιος φώτιζε την Σαμάρεια, όταν ο Κύριος, το Φως του κόσμου, «κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ... ὥρα ἦν ὥσεὶ ἕκτη» (Ιω. δ', 5) κάθεται δίπλα σ' ένα πηγάδι, που ὀρυξε ο Ιακώβ, μόνος, αφού «οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι » (στ. 8).

«Ἐρχεται» μετά από λίγο εκεί «γυνή ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ» (στ. 7). Γυναίκα, της οποίας η ψυχή ήταν ξερή και άγונה εκ της αμαρτίας. Κι ο Ιησούς, το Φως του κόσμου, κατορθώνει με μοναδική θεία τέχνη και χάρη, όχι μόνο να Την φωτίσει, ώστε μετά να ονομασθεί Αυτή Φωτεινή, αλλά να Την ανεβάσει σε σφαίρα ανώτερης πνευματικής συζητήσεως. Οι λόγοι του Ιησού μαλακώνουν την σκληρυμένη καρδιά Της. Αναμοχλεύουν και ξυπνούν την ναρκωμένη συνείδησή Της, προκαλούν μετάνοια και ομολογία εκ μέρους Της της αμαρτωλῆς ζωής Της . Η συνομιλία Της μετά του Ιησού αναζωογόνησε «τὸν τυφόμενον λίνον» (Ματθ. ιβ', 20) της πίστεώς Της. Ρωτά να μάθει «που» λατρεύεται ο Θεός, στο όρος Γαριζείν ή στα Ιεροσόλυμα; Και τότε αξιώνεται να δεχθεί θείες αποκαλύψεις. Διδάσκεται από το Φως του κόσμου όχι το «που» αλλά το «πως» λατρεύεται ο Θεός. «Πνεῦμα ὁ Θεός» (στ. 24), δεν περιορίζεται σε τόπους. Και ακούει η γυναίκα το όνομα «Πατήρ» «καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι (ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι) καὶ ἀληθείᾳ (μέ τόν Χριστόν - «ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή» (Ιω. ιδ', 6)-) δεῖ προσκυνεῖν»(στ. 24).

Ιλιγγιά η Σαμαρείτις από τα ουράνια ύψη της θείας διδασκαλίας και τις αποκαλύψεις του Ιησού για να δεχθεί και «ετέραν» αποκάλυψιν. Αντιλαμβάνεται ότι οι λόγοι Του ξεπερνούν τα όρια της ανθρωπίνης σκέψεως και τότε ο Ιησούς Της αποκαλύπτει τον Εαυτόν Του: «Εγώ που σου ομιλώ είμαι ο Μεσσίας»! Και φεύγει η γυναίκα από το πηγάδι για να γίνει «ευαγγελίστρια» στους πατριώτες Της, αυτών που τα σχόλια για την άτακτη ζωή Της φοβόταν και δεν πήγαινε πρωί-πρωί, όπως οι άλλες νοικοκυρές, ν' αντλήσει «ύδωρ», αλλά το μεσημέρι, που δεν υπήρχε κόσμος στο πηγάδι.

Στο μεταξύ επιστρέφουν οι μαθητές από την πόλη για ν' ακούσουν από τον Ιησού: «*ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας* (τους Σαμαρείτες που έρχονταν «προς αυτόν»), *ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη*» (στ. 35). Αν ο Ιησούς άρχισε την δημόσια δράση Του κατά τα τέλη Φεβρουαρίου ή αρχές του Μαρτίου, το γεγονός της συναντήσεως με την Σαμαρείτιδα συμβαίνει μέσα στην άνοιξη. Ο ερχομός του Χριστού στον κόσμο είναι «η άνοιξη των ψυχών», που εξήγγειλε ο Σωτήρ. Όλο το Ευαγγέλιο μαρτυρεί την ανακαίνιση των ψυχών των ανθρώπων διά του Χριστού και εν Χριστώ. Τα καλέσματά Του, οι λόγοι Του, οι συναντήσεις Του, όπως αυτή με την Φωτεινή, προσφέρουν εαρινή ελπίδα για αλλαγή και ανανέωση. Οι Γαλιλαιϊκές παραβολές, που λείπουν από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη αλλά και που και Αυτός παραθέτει μερικές εξαιρετικές εικόνες από την καθημερινή ζωή που αλληγορούνται πνευματικά, μας μιλούν για χωράφια, για σπορά, για σιτάρι που ψηλώνει, για δένδρα που μεγαλώνουν, για θερισμούς που λευκάζουν. Μαρτυρούν άνοιξη και νεότητα, αιώνια νεότητα του Ευαγγελίου, ψυχές που νεάζουν όπως της Σαμαρείτιδος. Διψασμένη ήρθε στο πηγάδι. Τώρα φεύγει δροσισμένη με το «ύδωρ το ζων» «της ακενώτου», «της αενάου Πηγής» της θείας Χάριτος. Κατάκοπη πριν, γηρασμένη από την αμαρτία και το βάρος της ένοχης συνειδήσεως, φεύγει ανακουφισμένη και τρέχει, σαν να έχει φτερά στα πόδια Της για να καλέσει κι άλλους να πάρουν μέρος στον «θησαυρό», που βρήκε. Κάλεσε τις αδελφές Της, κάλεσε τα παιδιά Της, τους συμπατριώτες Της, πλήθος λαού στην Βόρεια Αφρική και στην Ρώμη, όπου μαρτύρησε με τους γιουούς Της και τις αδελφές Της.

Ο τρόπος για να μένουμε πάντοτε νέοι, έστω κι αν περνούν τα χρόνια, είναι να είμαστε ενωμένοι με τον Χριστό. Πλησίον Του κανείς ποτέ δεν χάνει την χάρη της νεότητας, το άρωμα της ανοίξεως. Τούτο δεν σημαίνει πως δεν πρέπει να ωριμάσουμε και να φθάσουμε «εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι» (Εφεσ. δ', 13-14). Σημαίνει σφρίγος, δροσιά, παραμονή πλησίον της ακενώτου θείας πηγής «ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον» (στ. 14), συγχρονισμό με την «άνοιξη» των πραγμάτων, ικανότητα για αφομοίωση και προσαρμογή στα θεία προστάγματα, ενεργητικότητα πιο έντονη για κάλεσμα κι άλλων για να ξεδιψάσουν και να δροσιστούν κοντά στην Πηγή, τον Χριστό.

Το Ευαγγέλιο ξεχειλίζει από νεότητα ή καλύτερα από νεανική διάθεση, γιατί όποιον ο Θεός συγχωρεί και θεραπεύει από πνευματικά νοσήματα γίνεται και πάλι νέος. «Ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου» (Ψαλμ. ργ', 5) προαναγγέλλει ο Ψαλμωδός.

Με τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Διονυσίου, ευχήθηκε ο Θεοφιλέστατος, και τις πρεσβείες της Αγίας Φωτεινής εἴθε πάντοτε να νεάζουμε εν Χριστῷ και οι πάντες ν' αξιωθούμε «της αγήρω μακαριότητος» στην Βασιλεία Του. Αμήν.

Την επομένη το πρωί, ανήμερα της εορτής, Κυριακή 2 Ιουνίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος τέλεσαν την πανηγυρική Θεόια Λειτουργία και την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου π. Αθανασίου Καραντζιά, εκ Μποζικίων Κορινθίας.

Στην Θεία Λειτουργία συλλειτουργήσαν ο Αιδεσ. Πρωτ/ρος **π. Γεώργιος Μπλάθρας**, πρώην Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Σπάρτης και απόφοιτος της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου, ο τελών χρέη Ηγουμενοσυμβουλίου της Ιεράς Μονής Αγίου Γεωργίου Φενεού Πανοσ. Αρχιμ. **π. Αθανάσιος Πέζος**, ο Αιδεσ. Πρωτ/ρος **π. Αθανάσιος Κοντογιάννης**, ο Αιδεσ. Οικονόμος - Σταυροφόρος **π. Δημήτριος Ζούζιας** οι Διάκονοι **π. Δαμασκηνός Γεννηματάς**, **π. Χρήστος Χίλιας** και ο νεοχειροτονηθείς **π. Αθανάσιος Καραντζιάς** ενώ συμμετείχαν, όπως κάθε χρόνο, τα μέλη της Ένωσης Αποφοίτων της Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου και πλήθος πιστών.

Ο Σεβασμιώτατος στον λόγο του εξέφρασε την χαρά του, αφού ένας ακόμα απόφοιτος της πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Εκκλησιαστικής Σχολής της Κορίνθου, που στην συνέχεια μετετράπη σε Εκκλησιαστικό Λύκειο, εκ των Μποζικών Κορινθίας, έλαβε τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης, προκειμένου να διακονήσει στην Αρχιερατική Περιφέρεια της Νεμέας.

Αν ρωτήσουμε σήμερα τον κόσμο τι προβλήματα τον απασχολούν, είπε, θα πάρουμε πολύ εύκολα την απάντηση. Σε λίγες ημέρες θα έχουμε και ευρωεκλογές, ασφαλώς εκεί τίθενται όλα τα προβλήματα σε εκείνους που εν ονόματι του Λαού καταβάλλουν προσπάθειες να τα επιλύουν και συναγωνίζονται για το ποιός θα προσφέρει την καλύτερη λύση. Ωστόσο όμως τα προβλήματα των ανθρώπων δεν λύνονται ποτέ, αν μάλιστα πάρουμε την φράση του αγίου των γραμμάτων, του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, ο οποίος γράφει: «να 'χαν ποτέ τελειωμό τα πάθια κι οι καημοί του κόσμου» εγώ θα προσέθετα και «τα προβλήματα». Ο Χριστός πολλές φορές επικρίθηκε, όταν αποδέχθηκε την διακονία αλλά και την έκφραση της τιμής κάποιων ανθρώπων για τα όσα προσέφερε στον κόσμο. Εκείνος άλλα είχε υποσχεθεί και ο κόσμος άλλα ζητούσε και γι' αυτό επανελάμβανε ότι: «τούς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε» (Ιω. ιβ', 8), συνεπώς και τα προβλήματα θα τα έχουμε πάντοτε μπροστά μας. Την ώρα που κάποιοι ασχολούνται και διατείνονται ότι προσπαθούν να λύσουν τα προβλήματα του κόσμου, τότε περισσότερο τα μπερδεύουν. Ο Χριστός, θα έλεγα, ότι είναι Αυτός που μπορεί να επιλύσει όλα τα προβλήματα, αφού όλες οι κρίσεις και οι προβληματισμοί που βιώνουμε είναι πνευματικής φύσεως. Γι' αυτό και χρειάζονται οι κατάλληλοι εργάτες που θα εργασθούν και θα κάνουν τους ανθρώπους να κατανοήσουν ότι : «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία» (Πραξ. δ', 12) παρά μόνον στον Χριστό, ο Οποῖος δεν εφείσθη κόπων και θυσιῶν για την διάδοση του Ευαγγελίου Του στον κόσμο, κάτι που επιβεβαιώνεται και από την σημερινή Ευαγγελική περικοπή με την Αγία Φωτεινή την Σαμαρείτιδα. Ο Κύριος με τον

διάλογο, που είχε μαζί Της, Την έφερε εις εαυτήν και Της κατέστησε σαφές ότι αυτό που ζητά δεν μπορούν να Της το προσφέρουν οι άνθρωποι, γιατί μόνον Αυτός μπορεί να Της το προσφέρει ως Σωτήρας του κόσμου. Αυτό μας λέει και σε εμάς δια του Ψαλμωδού· «μὴ πεποιῖθατε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοῦς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία» (Ψαλ. 145, 3) ένας είναι ο Σωτήρας, Αυτός που μας μιλάει και που μέσα από το Ι. Ευαγγέλιο γίνεται παρών σε κάθε Λειτουργία, είναι Αυτός που Σταυρώνεται, Πεθαίνει και Ανασταίνεται για εμάς τους ανθρώπους και για την σωτηρία μας. Αν θέλουμε να λύσουμε τα εσωτερικά και τα εξωτερικά μας προβλήματα που μας βασανίζουν θα πρέπει να στραφούμε σ' Εκείνον.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στις πρόσφατες προσπάθειες των Τούρκων οι οποίοι, αφού μετέτρεψαν την Αγιά Σοφιά και την Μονή της Χώρας σε Τζαμιά τώρα ενδεδυμένοι «προβειά προβάτου» καίτοι «λύκοι», προσπαθούν να «απλώσουν τα χέρια τους» και στο Αιγαίο ξεχνώντας ότι τον τελευταίο λόγο Τον έχει Αυτός που νίκησε τον θάνατο. Όπου και να πάει κανείς στην Τουρκία θα δει Ναούς και Μοναστήρια να είναι γεμάτα από Μουσουλμάνους, να είναι γεμάτα από ντόπιους που ομιλούν Ελληνικά και μάλιστα υπάρχουν βάσιμες μαρτυρίες ότι είναι κρυπτοχριστιανοί και αναζητούν τρόπους και ευκαιρίες για να μπουν στις Εκκλησίες. Τότε, που ήταν Μουσεία, δεν μπορούσαν να μπουν τώρα που τα έκαναν Τζαμιά, μπορούν να μπουν και να προσευχηθούν!

Εμείς, ως Χριστιανοί, οφείλουμε να πιστεύουμε στον Αναστάντα Κύριο μας και να αφήνουμε σ' Εκείνον ολόκληρη την ζωή μας. Στην συνέχεια απηύθυνε πνευματικές νουθεσίες και πατρικές ευχές στον νέο Ιερέα της Ι. Μητροπόλεως μας, επισημαίνοντας του ότι η παρουσία του στον κόσμο πρέπει να είναι η παρουσία του Αναστάντος Κυρίου, να τον βλέπουν και να ανασταίνονται οι άνθρωποι από τα παθήματα και την φτώχεια, να είναι ο στοργικός πατέρας που θα γαληνεύει τις ζωές των ανθρώπων. Ο Ποιμενάρχης μας ολοκλήρωσε την ομιλία του ανακοινώνοντας ότι εφέτος αναμένονται κι άλλες Χειροτονίες, ενώ ολοκληρώνοντας ο Σεβασμιώτατος ανεφέρθη και στην Εκκλησιαστική Σχολή Κορίνθου τονίζοντας την σπουδαιότητα και την προσφορά της, τόσο στην Ιερά

Μητρόπολη Κορίνθου όσο και στην Εκκλησία γενικότερα, αφού από την ιστορική γεραρά πάλαι ποτέ διαλάμπασα Ιερατική Σχολή Κορίνθου έχουν αποφοιτήσει Αρχιερείς, Ιερείς, Καθηγητές Πανεπιστημίων και πολλοί άλλοι αξιόλογοι άνθρωποι με υψηλή προσφορά στην Εκκλησία, στην Κοινωνία και στην Χώρα μας.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας στην παρακείμενη «ΚΡΟΚΙΔΕΙΟ» Αίθουσα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου δεξιώθηκε το Δ.Σ. και τα μέλη της Ενώσεως Αποφοίτων της Εκκλησιαστικής Σχολής Κορίνθου, που εκκλησιάστηκαν στο πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της πάλαι ποτέ Σχολής, από την οποία απεφοίτησαν.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τελέσθηκε μεθέορτος Εσπερινός και Κτιτορικό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των Κτιτόρων και απάντων των δωρητών και ευεργετών του Ιερού Παρεκκλησίου.

Περισσότερες φωτογραφίες:

